

hel Del. Ja, det er sandt, noget blev den fordyret, men det var bestandig Jordhyveler, som ogsaa maatte have fulgt Dampfærgens Tilvebringelse, om den var bleven overladt til det andet Værksted. Disse Overtredelser bestod deri, at man under Arbeidet og ogsaa under Forhandlingerne her havde opdaget, at der var visse Punkter, hvor man efter nyere Opdagelser paa det tekniske Gebet havde fundet det rigtigt at følge disse nye Forslag, som gavede Garantier for en sikrere Ordning. Disse senere tilkomne forøgede Udgifter beløbe sig til 18,300 Kr. pr. Færge, Tilbudssummen for en Færge af Staal med Tillæg af disse forbedrede Indretninger kom saaledes til at andrage 566,300 Kr., Overslagssummen var oprindeligt 550,000, der var altsaa en lille Overtredelse paa 16,300 Kr. pr. Færge, og den blev bevilget paa Finantsloven 1882—83. Ved Udbydelsen af Dampfærgerne var der ikke indbefattet Leveringen af adskilligt løst Inventarium, og da man maatte anse det for hensigtsmæssigt, at dette Inventarium blev anskaffet samtidig med Bygning af Færgerne, stillede man i den Henseende Forslag paa Finantsloven, og den forøgede Udgift blev bevilget med et Beløb af 41,200 Kr. for hver Færge, altsaa i det Hele en Forøgelse i Udgiften af 82,400 Kr. Ved en særlig Overenskomst overtog det Kockumste Værksted at levere disse Gjenstande; den elektriske Belysning, som laa i den samme Bevilling, blev derimod udført af Siemens og Sünkers Etablissement. Resultatet af det Hele var altsaa et Beløb af 607,500 Kr. pr. Færge, hvilket, som det vil ses, var betydeligt under det Tilbud, som for en hel Del mindre Præstationer var gjort af det herværende Firma. Endelig blev der paa Finantsloven bevilget 2500 Kr. til Tilsyn med Udførelsen af Arbeidet. Saaledes stod Sagen, da Kontrakten blev indgaaet med Kockum, der lod paa, at Færgerne skulde leveres i indværende Finantsaar den 1ste Marts. Da der imidlertid i Løbet af Efteraaret og Vinteren havde grasseret en overmaade heftig Blodgangs-epidemi i Malmø, som ogsaa havde haft stabelig Indflydelse paa Fremme af Arbejderne paa det nævnte Værksted, og man indsaa, at det var et Tilfælde, som kunde have Betydning i stadelig Retning ogsaa for Færgernes Tilendbringelse, blev der indrømmet en Forkængelse af Tidsfristen til 1ste April; altsaa, den 1ste April iaar skulde vore Dampfærger have været leverede i komplet Stand. Det skete imidlertid ikke, og under Arbeidets Gang i Løbet af den nævnte Tid blev der ved Prøvefarter gjort adskillige Bemærkninger om nogle Mangler ved Skibets Indretning, hvilket gjorde, at Afleveringstiden trak ud, idet man

oieblikkelig var villig til at rette sig efter de Bemærkninger, som bleve gjorte af vore Tilsynshavende. Resultatet deraf var, at den endelige Prøvefart til Overlevering til Staten af den ene Færge først skulde foregaa til August. Resultatet blev, at de Forandringer, man ved tidligere underhaanden gjorde Bemærkninger havde udtalt Ønsket om skulde gennemføres ved Dampfærgerne, vare lykkedes, saa at den nu i alle Henseender var i fuldkommen komplet Stand, men under Prøvefarten gik det ene Hjul i Stykker. Ved at anstille Undersøgelser som Grundene dertil blev Værkstedet opmærksomt paa, at det laa i Konstruktionen af det anvendte Materiale, og dette foranledigede Ønsket om fra dets Side at faae Tid til at omgjøre alle Hjulene paa de to Færger. Altsaa skulde alle de fire Hjul kasseres og erstattes med nye. Det gjorde derfor en Hensætning til Indenrigsministeriet om, at det maatte faae Tid til at gjøre dette, og begge Færgerne skulde saa leveres til een Tid — førstkomende November. Det, der var passeret, gav Ministeriet fuldkommen Veilighed til at gaa fra Kontrakten, naar man ønskede det, men der var Udsigt til og, saavidt jeg veed, er bestandig Udsigt til, at Dampfærgerne nu vil blive leveret i fuldstændig komplet og antagelig Stand forinden 1ste November, hvorimod jeg, hvis jeg vilde gaa fra Kontrakten og bestille Dampfærgerne andetsteds, var udsat for, at de ikke vilde kunne komme tilstede førend maaske om et Par Aar, og da jeg forøvrigt ogsaa ansaa det for at være inhumant overfor et saa stort Foretagende af en saa usædvanlig Natur ikke at vise den Eftergiveness overfor det, som man paa nogen Maade kunde, tav jeg stille og lod Værkstedet fortsætte. Men fra den 1ste April er det ifaldet en Mulk af 1000 Kr. om Ugen, denne Mulk er fremdeles løbende og vil, som jeg antager, bidrage væsentlig til, at det vil sørge for at opfylde dette sidste Løfte. — Med Hensyn til Arbejderne ved Frederikshavn indrømmer jeg, at de endnu ikke ere komne særlig vidt; men det var, forekommer det mig, ganske klart, at Bevillingen, som blev givet paa Tilleggsbevillingsloven af 16de Maj 1881—82, ikke vilde kunne faae synderlig Anvendelse i det samme Aar, da man jo beade manglende Overslag, og Planen for Udførelsen først skulde udarbejdes efter de Forandringer, som vare foretagne her i Thinget, og hvorefter Besøftningerne ved Anlægget skulde begrænses til 2,200,000, medens de før langt oversteg denne Sum. Den kunde altsaa ikke finde nogen Anvendelse ifjor, den skulde være anvendt i Supplementsperioden, og den Tid, man altsaa havde